

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

18 septembrie 2019*

„Trimitere preliminară – Securitate socială – Lucrători migranți – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 –
Articolul 60 – Prestații familiale – Dreptul la plata diferenței dintre quantumul alocației pentru
creșterea copilului primite din partea statului membru competent cu titlu principal și alocația pentru
îngrijirea copilului a statului membru competent cu titlu subsidiar”

În cauza C-32/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster
Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 20 decembrie 2017, primită de Curte la
18 ianuarie 2018, în procedura

Tiroler Gebietskrankenkasse

împotriva

Michael Moser,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul F. Biltgen (raportor), președinte de cameră, și domnii J. Malenovský
și C. G. Fernlund, judecători,

avocat general: domnul G. Hogan,

grefier: domnul M. Aleksejev, șef de unitate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 ianuarie 2019,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Moser, de E. Suitner și de P. Wallnöfer, Rechtsanwälte;
- pentru guvernul austriac, de G. Hesse, în calitate de agent;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek, de J. Pavliš și de J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de M. Kellerbauer, de D. Martin și de B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 martie 2019,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Tiroler Gebietskrankenkasse (Casa de asigurări pentru landul Tirol, Austria), pe de o parte, și domnul Michael Moser, pe de altă parte, în legătură cu cererea acestuia de a i se plăti diferența dintre alocația pentru creșterea copilului germană și alocația pentru îngrijirea copilului austriacă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 883/2004

- 3 În conformitate cu considerentul (10) al Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1), „principiul asimilării anumitor fapte sau evenimente desfășurate pe teritoriul unui alt stat membru cu fapte sau evenimente similare desfășurate pe teritoriul statului membru a cărui legislație este aplicabilă nu ar trebui să interfereze cu principiul cumulării perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru cu cele realizate în temeiul legislației statului membru competent. Perioadele realizate în temeiul legislației unui alt stat membru trebuie, așadar, să fie luate în considerare doar prin aplicarea principiului cumulării perioadelor”.
- 4 Articolul 5 din acest regulament, intitulat „Asimilarea prestațiilor, veniturilor, faptelor sau evenimentelor”, prevede:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel și în temeiul dispozițiilor speciale de aplicare prevăzute, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, beneficiul prestațiilor de securitate socială sau al altor venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile în cauză din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile în cazul beneficiului prestațiilor echivalente dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sau al veniturilor dobândite într-un alt stat membru;
- (b) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, anumite fapte sau evenimente produc efecte juridice, statul membru respectiv ia în considerare faptele sau evenimentele similare desfășurate în oricare alt stat membru, ca și cum ar fi avut loc pe teritoriul său.”

5 Articolul 67 din regulamentul menționat prevede:

„Persoana are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în alt stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea reședința în primul stat membru. [...]”

6 Articolul 68 din același regulament stabilește regulile de prioritate în caz de cumul, după cum urmează:

„(1) În cazul în care, pentru aceleași perioade și pentru aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, se aplică următoarele reguli de prioritate:

- (a) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu titluri diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează: în primul rând, drepturile dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, în al doilea rând, drepturile dobândite în temeiul primirii unei pensii și, în ultimul rând, drepturile dobândite în temeiul rezidenței;
- (b) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu același titlu, ordinea de prioritate se stabilește cu trimitere la următoarele criterii subsidiare:
 - (i) în cazul drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, locul de reședință al copiilor, cu condiția să existe activitatea menționată [...]

[...]

(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații conflictuale se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație și se acordă, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare. [...]”

Regulamentul nr. 987/2009

7 Potrivit articolului 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009:

„Cererea pentru prestații familiale este adresată instituției competente. În scopul aplicării articolelor 67 și 68 din regulamentul de bază, se ia în considerare situația întregii familii, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita aceste prestații. Atunci când o persoană care are dreptul de a solicita prestații nu își exercită acest drept, autoritatea competentă din statul membru a cărui legislație se aplică ia în considerare cererea pentru prestații familiale depusă de celălalt părinte, o persoană asimilată acestuia sau o persoană sau instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor.”

Dreptul austriac

- 8 Kinderbetreuungsgeldgesetz (Legea privind alocația pentru îngrijirea copilului) a instituit, cu titlu de prestații familiale, alocația pentru îngrijirea copilului. Acordarea acestei alocații nu este condiționată de exercitarea unei activități profesionale anterioare nașterii copilului pentru care se acordă dreptul la aceasta.
- 9 Inițial, legea în discuție permitea părinților beneficiari să aleagă între trei variante, iar alocația era plătită sub forma a trei sume forfetare corespunzătoare a trei perioade de plată a prestației diferite, legate de vârsta copilului.

10 În urma unei modificări a legii menționate, a fost introdusă o a patra variantă. Alocația pentru îngrijirea copilului poate în prezent să fie acordată și ca substitut pentru venitul profesional până la împlinirea de către copil a vârstei de 12 luni sau de cel mult 14 luni. Cuantumul alocației care este plătită depinde, pentru această variantă, de valoarea veniturii profesionale anterioare.

11 Articolul 6 alineatul (3) din aceeași lege, în versiunea aplicabilă faptelor în discuție în litigiul principal (denumită în continuare „KBGG”), prevede:

„În măsura în care există un drept la prestații familiale comparabil din partea unui alt stat, dreptul la alocația pentru îngrijirea copilului se suspendă până la concurența prestației prevăzute de legea aceluia stat. Diferența dintre prestațiile familiale comparabile acordate în străinătate și alocația pentru îngrijirea copilului se va adăuga la alocația pentru îngrijirea copilului, după încetarea prestațiilor familiale comparabile acordate în străinătate.”

12 Potrivit articolului 24 din KBGG:

„(1) Conform acestei secțiuni [...], părintele are dreptul să primească o alocație pentru îngrijirea copilului dacă:

1. sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea alocației, conform articolului 2 alineatul (1) punctele 1, 2, 4 și 5;
2. în ultimele șase luni anterior nașterii copilului pentru care urmează să se plătească alocația, a desfășurat fără întrerupere o activitate profesională în sensul alineatului (2) și nu a primit în această perioadă ajutor de șomaj; întreruperile care nu depășesc în total 14 zile calendaristice nu afectează dreptul la alocație [...]

[...]

(2) În sensul prezentei legi federale, prin activitate profesională se înțelege exercitarea efectivă a unei activități profesionale pentru care sunt datorate contribuții de asigurări sociale în Austria [...]

13 Articolul 24a din KBGG prevede:

„(1) Cuantumul zilnic al alocațiilor pentru îngrijirea copilului:

1. în cazul mamei care beneficiază de prestații de maternitate, este de 80 % din prestația zilnică de maternitate care îi este acordată potrivit legislației austriece pentru nașterea copilului pentru care se solicită alocația pentru îngrijirea copilului, [...]

[...]

3. pentru tatăl copilului [...], este de 80 % din cuantumul prestației de maternitate care ar fi plătită unei femei pentru nașterea copilului pentru care se solicită alocația pentru îngrijirea copilului.

[...]

(2) În condițiile alineatului (1), alocația pentru îngrijirea copilului se plătește, în orice caz, cel puțin în cuantumul zilnic prevăzut la alineatul (1) punctul 5, fără a putea depăși însă 66 de euro pe zi.

[...]”

- 14 Potrivit articolului 24b din KBBG, „[d]acă numai unul dintre părinți beneficiază de alocația pentru îngrijirea copilului [...], aceasta este acordată cel mult până când copilul împlinește 12 luni. Dacă și celălalt părinte beneficiază de această prestație, perioada pentru care este acordată prestația se prelungește [...] până la concurența perioadei pentru care celălalt părinte a solicitat prestația, însă cel mult până când copilul împlinește 14 luni. Prestația se consideră solicitată numai pentru perioadele în care este plătită efectiv”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 15 Domnul și doamna Moser locuiesc cu cele două fiice ale acestora în Germania. Din anul 1992, domnul Moser desfășoară o activitate salariată în Germania, în timp ce doamna Moser este angajată, de la 1 iulie 1996, în Austria.
- 16 În urma nașterii primei sale fiice, la 14 iunie 2011, doamna Moser a beneficiat de un concediu pentru creșterea copilului până la 31 ianuarie 2013. După nașterea celei de a doua fiice, la 29 august 2013, aceasta a convenit cu angajatorul său din Austria cu privire la acordarea unui nou concediu pentru creșterea copilului până la 28 mai 2015.
- 17 Imediat după sfârșitul perioadei de protecție a maternității, doamna Moser a primit alocația pentru creșterea copilului germană, precum și alocația germană destinată părinților ai căror copii nu sunt plasați într-o structură de îngrijire.
- 18 În plus, Casa de asigurări pentru landul Tirol i-a plătit doamnei Moser, pentru perioada cuprinsă între 25 octombrie 2013 și 31 mai 2014, o prestație compensatorie aferentă alocației pentru îngrijirea copilului austriece în varianta sa legată de venit.
- 19 În urma unei cereri formulate de doamna Moser în fața Landesgericht Innsbruck (Tribunalul Regional din Innsbruck, Austria) pentru a i se acorda o prestație compensatorie suplimentară pentru o perioadă care o depășește pe cea pentru care îi fusese acordată prima prestație compensatorie, și anume pentru perioadele cuprinse între 25 octombrie 2013 și 28 iunie 2014, precum și între 29 august și 28 octombrie 2014, cerere pe care instanța sesizată a admis-o, Casa de asigurări pentru landul Tirol i-a plătit prestația solicitată.
- 20 La rândul său, domnul Moser a beneficiat de un concediu pentru creșterea copilului între 29 iunie și 28 august 2014, perioadă în care a primit alocația pentru creșterea copilului germană.
- 21 Domnul Moser a formulat de asemenea o cerere în fața Landesgericht Innsbruck (Tribunalul Regional din Innsbruck) pentru a obține, în ceea ce îl privește, plata prestației compensatorii suplimentare constituite din diferența dintre cuantumul alocației pentru creșterea copilului germane și cel al alocației pentru îngrijirea copilului austriece în varianta sa legată de venit, în cuantum de 66 de euro pe zi, pentru perioada corespunzătoare concediului său pentru creșterea copilului, cuprinsă între 29 iunie și 28 august 2014.
- 22 Prin hotărârea din 10 noiembrie 2015, instanța menționată i-a respins cererea.
- 23 Sesizat cu un apel formulat de domnul Moser, Oberlandesgericht Innsbruck (Tribunalul Regional Superior din Innsbruck, Austria), prin decizia din 27 aprilie 2017, a admis în parte cererea respectivă și a obligat Casa de asigurări pentru landul Tirol la plata unei prestații compensatorii zilnice de 29,86 euro, respectiv un total de 1 821,46 euro.

- 24 Această casă a formulat recurs împotriva deciziei menționate la Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), susținând că, pe de o parte, domnul Moser nu îndeplinea condițiile impuse de reglementarea austriacă pentru a beneficia de o plată compensatorie și, pe de altă parte, lipsea elementul transfrontalier în sensul Regulamentului nr. 883/2004.
- 25 Domnul Moser consideră că obligația de plată a prestației compensatorii de către instituția austriacă decurge din raportul de muncă continuu al soției sale cu angajatorul austriac și că orice altă interpretare a articolului 24 alineatul (2) din KBGG ar fi contrară dreptului Uniunii.
- 26 Instanța de trimitere arată că domnul Moser îndeplinește condițiile impuse de reglementarea austriacă pentru a beneficia de alocația privind perioada minimă de concediu de referință de două luni, precum și exercitarea continuă a unei activități profesionale timp de cel puțin 6 luni înainte de nașterea copilului. Aceasta precizează că, astfel cum reiese din propria jurisprudență, limitarea instituită prin articolul 24 alineatul (1) punctul 2 din KBGG coroborat cu alineatul (2) al aceluiași articol, potrivit căruia beneficiul alocației pentru îngrijirea copilului este condiționat de exercitarea efectivă a unei activități profesionale pentru care sunt datorate contribuții de asigurări sociale în Austria, a fost considerată contrară dreptului Uniunii.
- 27 În consecință, instanța de trimitere consideră că litigiul aflat pe rolul său privește numai problema dacă dreptul Uniunii, care prevede la articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009 obligația de a lua în considerare situația întregii familii, acordă tatălui dreptul la suplimentul diferențial al alocației pentru îngrijirea copilului austriece în varianta sa legată de venit în cazul în care Republica Austria este competentă cu titlu subsidiar, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 883/2004, în calitate de stat membru în care mama este încadrată în muncă, în condițiile în care aceasta a beneficiat deja de o plată compensatorie a alocației pentru îngrijirea copilului în varianta sa legată de venit.
- 28 Referindu-se la jurisprudența Curții, instanța de trimitere amintește că condițiile restrictive referitoare la acordarea sau la cuantumul alocațiilor familiale care împiedică sau descurajează lucrătorul să își exercite dreptul la liberă circulație sunt contrare dreptului Uniunii și trebuie lăsate neaplicate (Hotărârea din 10 octombrie 1996, Hoever și Zachow, C-245/94 și C-312/94, EU:C:1996:379, punctele 34-36, precum și Hotărârea din 15 decembrie 2011, Bergström, C-257/10, EU:C:2011:839, punctele 43 și 44). În temeiul ficțiunii prevăzute la articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009, Curtea ar fi statuat că nu prezintă importanță care dintre părinți este considerat, în temeiul dreptului național, persoana care are dreptul să încaseze astfel de prestații (Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctul 49).
- 29 Instanța de trimitere precizează însă că respectivele cauze în care s-au pronunțat aceste hotărâri priveau alocații forfetare, iar litigiul pendinte pe rolul său se referă la o prestație familială legată de venit. În opinia sa, nu există, pe de altă parte, în speță nicio amenințare sau nicio restricție privind libera circulație a tatălui ca urmare a refuzului, în Austria, al plății alocației pentru îngrijirea copilului complementare.
- 30 În ipoteza în care, în temeiul dreptului Uniunii, tatăl ar avea dreptul la plata cuantumului diferențial al alocației pentru îngrijirea copilului austriece în varianta sa legată de venit, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă această alocație trebuie să fie calculată pe baza venitului obținut efectiv în statul membru în care are loc încadrarea în muncă sau dacă trebuie luat în considerare venitul obținut pentru o activitate salariată echivalentă ipotetică în statul membru competent cu titlu subsidiar. Fără a aduce atingere Hotărârii Curții din 15 decembrie 2011, Bergström (C-257/10, EU:C:2011:839, punctul 53), această instanță consideră că asimilarea prestațiilor, a faptelor sau a evenimentelor, astfel cum este prevăzută la articolul 5 din Regulamentul nr. 883/2004, ar milita în favoarea unei interpretări potrivit căreia baza de calcul trebuie să fie constituită din veniturile obținute efectiv în Germania.

31 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că un stat membru competent cu titlu subsidiar (Republica Austria) trebuie să plătească, cu titlu de prestație familială, unui părinte care are reședința și care lucrează în alt stat membru, competent cu titlu principal potrivit articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004 (Republica Federală Germania), diferența dintre «Elterngeld» (alocația pentru creșterea copilului), primită din partea statului membru competent cu titlu principal, și «Betreuungsgeld» (alocația pentru îngrijirea copilului), în varianta legată de venit, prevăzută de celălalt stat membru, în cazul în care ambii părinți locuiesc împreună cu copiii lor comuni în statul membru competent cu titlu principal și doar celălalt părinte lucrează ca lucrător frontalier în statul membru competent cu titlu subsidiar?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, cuantumul alocației pentru îngrijirea copilului, în varianta legată de venit, se stabilește în funcție de venitul realizat efectiv în statul în care are loc încadrarea în muncă (Republica Federală Germania) sau în funcție de venitul care ar putea fi realizat ipotetic dintr-o activitate profesională echivalentă în statul membru care este competent cu titlu subsidiar (Republica Austria)?”

Cu privire la prima întrebare

- 32 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că obligația prevăzută la această dispoziție de a lua în considerare, în vederea stabilirii întinderii dreptului la prestații familiale al unei persoane, „întreaga familie [...] ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză” se aplică atât în ipoteza în care prestațiile sunt acordate în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în temeiul articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004, cât și în ipoteza în care prestațiile sunt datorate în conformitate cu una sau cu mai multe alte legislații.
- 33 Trebuie amintit că articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009 prevede că cererea pentru prestații familiale este adresată instituției competente și că, în scopul aplicării articolelor 67 și 68 din Regulamentul nr. 883/2004, se ia în considerare situația întregii familii, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita prestațiile în discuție.
- 34 Astfel cum reiese din însuși modul de redactare a acestui articol 60, sensul și domeniul de aplicare ale articolului menționat trebuie examinate, ca urmare a trimiterii la articolele 67 și 68 din Regulamentul nr. 883/2004, în raport cu dispozițiile acestor din urmă articole.
- 35 Articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 instituie principiul în temeiul căruia o persoană poate pretinde prestații familiale pentru membrii familiei sale care au reședința în alt stat membru decât cel competent să plătească aceste prestații, ca și cum aceștia ar avea reședința în acest din urmă stat membru (Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctul 35).
- 36 În ceea ce privește articolul 73 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), căruia i-a succedat articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 și al cărui conținut este în esență identic cu acesta din urmă, Curtea a precizat că articolul menționat are scopul de a facilita lucrătorilor migranți obținerea de alocații familiale în statul în care sunt încadrați în muncă

în cazul în care familia nu s-a deplasat împreună cu ei și în special să împiedice faptul ca un stat membru să poată condiționa acordarea sau cuantumul prestațiilor familiale de stabilirea reședinței membrilor de familie ai lucrătorilor în statul membru care acordă prestațiile (Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punctul 41 și jurisprudența citată).

- 37 Astfel, articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 este aplicabil unui lucrător care, asemenea doamnei Moser în cauza principală, lucrează într-un stat membru, dar locuiește cu familia sa într-un alt stat membru decât cel a cărui legislație îi este aplicabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2002, Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, punctul 32).
- 38 Atunci când aceasta este situația, soțul lucrătorului este de asemenea îndreptățit să invoce articolul menționat (Hotărârea din 7 noiembrie 2002, Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, punctul 33), în conformitate cu ficțiunea instituită prin articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004, în temeiul căreia întreaga familie este luată în considerare, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia.
- 39 În ipoteza în care acordarea unei prestații familiale este supusă condiției ca persoana interesată să fi desfășurat o activitate pe teritoriul național al statului membru competent, precum cea prevăzută la articolul 24 alineatul (1) punctul 2 din KBGG în cauza principală, care condiționează acordarea alocației de realizarea unor perioade de asigurare pe teritoriul austriac, condiția menționată trebuie considerată îndeplinită atunci când persoana interesată a lucrat pe teritoriul unui alt stat membru.
- 40 Cu toate acestea, este necesar să se precizeze că principiul asimilării instituit prin articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 nu este absolut, în sensul că, în cazul în care mai multe drepturi sunt datorate în temeiul unor legislații diferite, se aplică regulile pentru prevenirea cumulului prevăzute de articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 (a se vedea, în ceea ce privește articolul 73 din Regulamentul nr. 1408/71, Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punctele 42 și 43, precum și jurisprudența citată).
- 41 În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 883/2004, în cazul în care, pentru aceleași perioade și aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, cu același titlu, prioritatea drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente este acordată legislației statului membru al locului de reședință al copiilor. Alineatul (2) al articolului menționat prevede că, în cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația astfel desemnată ca având prioritate, drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații fiind suspendate până la valoarea prevăzută de prima legislație și acordate, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare.
- 42 Curtea a statuat că o astfel de regulă privind prevenirea cumulului urmărește să garanteze beneficiarului prestațiilor plătite de mai multe state membre un cuantum total al prestațiilor care este identic cu cuantumul prestației celei mai favorabile care i se cuvine în temeiul legislației unuia singur dintre aceste state (Hotărârea din 30 aprilie 2014, Wagener, C-250/13, EU:C:2014:278, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 43 În cauza principală, instanța de trimitere a arătat că Republica Federală Germania a fost recunoscută, în conformitate cu regula de prioritate enunțată la punctul 41 din prezenta hotărâre, ca fiind statul membru a cărui legislație are prioritate, astfel încât prestațiile familiale datorate în temeiul unei alte legislații, și anume cea a Republicii Austria, sunt suspendate și plătite, după caz, sub forma unui supliment diferențial.
- 44 În ceea ce privește articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009, este necesar să se constate că părinții copilului pentru care se solicită prestațiile familiale se încadrează în noțiunea de „persoane implicate” și sunt, prin urmare, autorizați să solicite acordarea prestațiilor menționate. Curtea a

precizat deja că ficțiunea prevăzută în a doua teză a acestui articol conduce la recunoașterea dreptului la prestațiile familiale unei persoane care nu are reședința pe teritoriul statului membru competent să plătească aceste prestații atunci când toate celelalte condiții pentru acordarea prestațiilor menționate, prevăzute de dreptul național, sunt îndeplinite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctele 39 și 41).

- 45 Din moment ce termenii „legislația statului în cauză”, care figurează la articolul 60 din Regulamentul nr. 987/2009, nu sunt însoțiți de nicio limitare în ceea ce privește statul membru în discuție, acest articol trebuie interpretat în sensul că se aplică atât în ipoteza în care prestația este acordată în temeiul legislației desemnate ca având prioritate, cât și în cazul în care aceasta este acordată, sub forma unui supliment diferențial, de legislația unui stat membru competent cu titlu subsidiar.
- 46 Orice altă interpretare a articolului 60 din Regulamentul nr. 987/2009 care ar limita aplicarea ficțiunii doar la statul membru a cărui legislație este competentă cu titlu prioritar ar fi contrară nu numai principiului asimilării, astfel cum este prevăzut la articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004, în privința căruia articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009 este chemat să asigure punerea în aplicare, ci și regulii privind prevenirea cumulului prevăzute la articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004, această interpretare urmărind să garanteze beneficiarului prestațiilor plătite de mai multe state membre un quantum total identic cu quantumul prestației celei mai favorabile care îi este datorată în temeiul legislației unuia singur dintre aceste state.
- 47 În această privință, trebuie adăugat că aplicarea articolului 60 din Regulamentul nr. 987/2009, la fel ca plata suplimentului diferențial care decurge din aceasta, nu este supusă cerinței unui element transfrontalier în privința beneficiarului în cauză.
- 48 Din ceea ce precedă rezultă că articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că obligația prevăzută la această dispoziție de a lua în considerare, în scopul stabilirii întinderii dreptului la prestații familiale al unei persoane, „întreaga familie [...] ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză” se aplică atât în ipoteza în care prestațiile sunt acordate în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în temeiul articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004, cât și în ipoteza în care prestațiile sunt datorate în conformitate cu una sau cu mai multe alte legislații.

Cu privire la a doua întrebare

- 49 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie să fie interpretat în sensul că valoarea suplimentului diferențial trebuie să fie calculată în funcție de venitul realizat efectiv în statul membru în care are loc încadrarea în muncă sau în funcție de un venit echivalent realizat în statul membru competent cu titlu subsidiar pentru o activitate profesională comparabilă.
- 50 În legătură cu această întrebare, instanța de trimitere s-a referit la Hotărârea Curții din 15 decembrie 2011, Bergström (C-257/10, EU:C:2011:839, punctul 53), sugerând totodată că, în urma asimilării prestațiilor, a faptelor sau a evenimentelor, prevăzută la articolul 5 din Regulamentul nr. 883/2004, baza de calcul al suplimentului diferențial ar putea fi constituită din veniturile realizate efectiv în Germania.
- 51 Trebuie constatat că prezenta cauză se distinge de cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 15 decembrie 2011, Bergström, C-257/10 (C-257/10, EU:C:2011:839), în sensul că interpretarea reținută în acea hotărâre, care constă în calcularea quantumului unei alocații pentru creșterea copilului în raport cu un venit de referință care nu are legătură cu veniturile realizate efectiv, nu poate fi transpusă în situația în discuție în litigiul principal, în care domnul Moser poate pretinde să beneficieze de o prestație familială în temeiul articolelor 67 și 68 din Regulamentul nr. 883/2004.

- 52 Astfel, conform jurisprudenței citate la punctul 42 din prezenta hotărâre, acest articol 68 urmărește să garanteze beneficiarului un quantum total al prestațiilor din diferite state membre identic cu quantumul prestației celei mai favorabile care i se cuvine în temeiul legislației unuia singur dintre aceste state.
- 53 În aceste împrejurări, în afara dificultăților practice cu care s-ar putea confrunta organismele competente în scopul calculării prestațiilor în raport cu veniturile de referință ale persoanelor interesate, interpretarea care constă în stabilirea valorii suplimentului diferențial în funcție de venitul realizat efectiv în statul în care are loc încadrarea în muncă este conformă cu obiectivul vizat atât de legislația națională în cauză, cât și de dispozițiile de drept al Uniunii în materie de securitate socială a lucrătorilor migranți.
- 54 Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 10 din prezenta hotărâre, alocația pentru îngrijirea copilului austriacă, în varianta sa legată de venit, constituie un substitut pentru venitul profesional, care permite astfel lucrătorului să primească o prestație într-un quantum proporțional cu quantumul remunerației de care beneficia la momentul acordării acestei alocații. În consecință, pentru atingerea acestui obiectiv, condițiile de remunerare trebuie apreciate în statul în care are loc încadrarea în muncă, cu atât mai mult cu cât, în cadrul situațiilor de frontieră, salariul este, în general, mai mare în statul în care lucrătorul este încadrat în muncă.
- 55 Din ceea ce precedă rezultă că articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că valoarea suplimentului diferențial care trebuie acordat unui lucrător în temeiul legislației unui stat membru competent cu titlu subsidiar, în conformitate cu acest articol, trebuie să fie calculată în raport cu venitul realizat efectiv de lucrătorul respectiv în statul membru în care acesta este încadrat în muncă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 56 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

- 1) Articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că obligația prevăzută la această dispoziție de a lua în considerare, în scopul stabilirii întinderii dreptului la prestații familiale al unei persoane, „întreaga familie [...] ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză” se aplică atât în ipoteza în care prestațiile sunt acordate în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în temeiul articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, cât și în ipoteza în care prestațiile sunt datorate în conformitate cu una sau cu mai multe alte legislații.**
- 2) Articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că valoarea suplimentului diferențial care trebuie acordat unui lucrător în temeiul legislației unui stat membru competent cu titlu subsidiar, în conformitate cu acest articol, trebuie să fie calculată în raport cu venitul realizat efectiv de lucrătorul respectiv în statul membru în care acesta este încadrat în muncă.**

Semnături